

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BIELSKO, śl., Trzeciego Maja 8, tel. 27-32; BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRU-DZIAŁ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Mikołajska 32, tel. 10499 i 10500; LUBLIN, Kościuszki 3, tel. 16-57; LWÓW, Akademicka 15, tel. 20 i 45; ŁÓDZ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Marcinkowskiego 23, tel. 28-57 i 28-58; SOSNOWIEC, Sienkiewicza 13, tel. 11-99; STANISŁAWÓW, Szajnochy 4, tel. 287; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 39. Obwieszczenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 16 stycznia 1935 r. w sprawie podania o nadanie mocy powszechnie obowiązującej umowie zbiorowej z dnia 13 listopada 1934 r., dotyczącej warunków płacy i pracy dozorców domowych m. Poznania.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oO—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oO—

39.

OBWIESZCZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 16 stycznia 1935 r.

w sprawie podania o nadanie mocy powszechnie obowiązującej umowie zbiorowej z dnia 13 listopada 1934 r., dotyczącej warunków płacy i pracy dozorców domowych m. Poznania.

Związek Zawodowy Dozorców Domowych Chrześcijańskiego Zjednoczenia Zawodowego Oddział w Poznaniu zwrócił się na podstawie § 2 rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych oraz o rozjemstwie w zatargach pracy (Dz. U. Rz. Niem., str. 1456) do Ministerstwa Opieki Społecznej o nadanie mocy powszechnie obowiązującej umowie zbiorowej, zawartej w Poznaniu w formie orzeczenia Komisji Pojednawczo-Rozjemczej, ustalającego warunki pracy i płacy dozorców domowych, przyjętego przez Towarzystwo Właścicieli Domów i Nieruchomości w Poznaniu pismem z 24 listopada 1934 r. z jednej strony a Związek Zawodowy Dozorców Domowych Chrześcijańskiego Zjednoczenia Zawodowego Oddział w Poznaniu z drugiej strony w brzmieniu zmienionem za wspólną zgodą przez obie strony.

Tekst umowy podaje się w załączeniu.

Sprzeciwu przeciwko nadaniu umowie mocy powszechnie obowiązującej można zgłaszać pisemnie do Ministerstwa Opieki Społecznej w ciągu 14 dni od daty niniejszego obwieszczenia.

Minister Opieki Społecznej:

(—) Jerzy Paciorkowski.

ORZECZENIE

Komisji Pojednawczo - Rozjemczej dla spraw dozorców domowych m. Poznania, ustalające warunki pracy i płacy dozorców domowych m. Poznania na okres czasu od dnia 1 stycznia 1935 do dnia 31 marca 1936 r.

Na podstawie § 27 rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach taryfowych, wydziałach robotniczych i zatargach zarobkowych (Dz. U. Rz. Niem., str. 1456) — Wydział Rozjemczy dla spraw dozorców domowych m. Poznania—w składzie:

Przewodniczącego: Kazimierza Motylińskiego, oraz członków: Juliana Dalkowskiego, Romana Kuleczki i Stefana Mikołajewskiego, jako przedstawicieli pracodawców, oraz Józefa Sobczaka, Bolesława Winnickiego i Michała Worocha, jako przedstawicieli pracobiorców, — na posiedzeniu w dniu 13 listopada 1934 r. orzekł w sprawie warunków pracy i płacy dozorców domowych co następuje:

§ 1.

Orzeczenie niniejsze dotyczy z jednej strony wszystkich właścicieli domów i nieruchomości m. Poznania, a z drugiej strony — wszystkich zatrudnionych przez nich dozorców domowych.

§ 2.

Za dozorcę domowego, podlegającego niniejszemu orzeczeniu, uważa się osobę, spełniającą na żądanie właściciela nieruchomości poniższe obowiązki:

1) codzienne oczyszczanie i zamiatanie oraz utrzymywanie wzorowego porządku w podwórzu, w sieniach, przed domem na chodnikach i do połowy ulicy, przy frontowych wejściach do klatek schodowych — jeden raz dziennie, rano, z jednoczesnym otwarciem bramy wejściowej, w myśl obowiązujących przepisów policyjnych, oraz w miarę potrzeby w ustępach podwórzowych, w klatkach schodowych i gankach piwnicy, pralni, górcie do suszenia bielizny i w korytarzach na górze.

2) Codziennie zapalanie i gaszenie światła o wyznaczonej policyjnie godzinie w sieniach, w klatkach schodowych i w miejscach do wspólnego użytku z jednoczesnym i punktualnym zamknięciem bramy wejściowej w-g przepisów policyjnych.

3) Usuwanie śniegu na podwórzu oraz z chodników i jezdni przed domem, oraz posypywanie chodników piaskiem w czasie gołoledzi, w myśl obowiązujących przepisów policyjnych.

4) Umycie ścian i okien w klatkach schodowych oraz jednoczesne mycie schodów jeden raz do roku.

5) Zawiadamianie właściciela domu względnie administratora o zaszytach uszkodzeniach w budynkach oraz w instalacjach elektrycznych, gazowych, wodociągowych, centralnego ogrzewania i t. p.

6) Wykonywanie wszelkich czynności, wynikających z przepisów policyjnych i porządkowych w odniesieniu do nieruchomości.

7) Czyszczenie ścieków i nadzór nad studzienkami ściekowymi w miarę potrzeby.

§ 3.

1) Zamiatanie schodów względnie ich mycie, z wyjątkiem, przewidzianym w p. 4 § 2 orzeczenia, nie należy do obowiązków dozorczy domowego.

2) W tych wypadkach, w których czynności te będzie wykonywać dozorca za lokatora, powinien otrzymać za to od lokatora wynagrodzenie za obopólnym porozumieniem z lokatorem.

3) W tych zaś domach, w których czynności te wykonuje dozorca na żądanie właściciela domu, z wyjątkiem przewidzianym w § 2 p. 4 niniejszego orzeczenia, otrzymuje za to osobne wynagrodzenie od właściciela.

4) Za wszelkie inne czynności, niewymienione w niniejszej umowie, a wymagane przez właściciela domu, dozorca otrzymuje osobne wynagrodzenie od właściciela.

§ 4.

Wynagrodzenie.

1) W domach parterowych i willach wynagrodzenie dozorczy ustala się na podstawie indywidualnych umów za obopólnym porozumieniem stron zainteresowanych.

2) W domach piętrowych z jednym wejściem frontowym, bez względu na wysokość domu, zasadnicze wynagrodzenie dozorczy wynosi 30 zł miesięcznie, o ile dalsze postanowienia niniejszego orzeczenia nie stanowią inaczej. Za każde dalsze frontowe wejście dolicza się 20%, a za każde wejście podwórzowe, z wyjątkiem wejść wyłączonych kuchennych, dolicza się 10%.

U w a g a: Za osobne wejście frontowe uważa się wejście, prowadzące do osobnej klatki schodowej.

Dom narożnikowy uważa się za dom z jednym dodatkowym wejściem, za które dozorca otrzymuje 20% dodatek.

U w a g a II: Pod pojęciem domu narożnikowego uważa się dom przy skrzyżowaniu dwóch ulic, o jednym wejściu.

3) W domach, posiadających do 10 lokatorów i które posiadają w większości małe 1 — 2 pokojowe mieszkania z kuchnią, ustalone w powyższy sposób wynagrodzenie redukuje się o 1/3 część.

4) W domach 1-piętrowych, posiadających do 5 lokatorów, zasadnicze wynagrodzenie nie może przekraczać 15 zł miesięcznie.

5) Za prowadzenie meldunków dolicza się 5 złotych miesięcznie.

U w a g a: Prowadzenie meldunków nie należy do obowiązków dozorczy domu.

6) Za oświetlenie nieruchomości inne, niż elektryczne, dolicza się 10% od zasadniczego wynagrodzenia.

7) Od ustalonej w powyższy sposób sumy wynagrodzenia odlicza się ustawową wartość mieszkania, w-g norm podstawowego komornego z 1914 roku.

8) Przyznaje się wynagrodzenie stałe dozorcóm stale zatrudnionym. Wysokość stałego wynagrodzenia powinna odpowiadać miejscowym zwyczajom z zapewnieniem minimum egzystencji dozorczy.

9) Korzystniejsze warunki wynagrodzenia pozostają bez zmian na okres obowiązywania niniejszego orzeczenia.

§ 5.

Wszelkie narzędzia, potrzebne do wykonywania obowiązków dozorczy, kupuje i dostarcza właściciel domu.

§ 6.

Pracodawca dokona w miarę potrzeby bieleńcia ścian i sufitów w mieszkaniu służbowym, w każdym razie co najmniej raz na trzy lata.

§ 7.

Rozwiązanie stosunku służbowego i zwolnienie mieszkania służbowego następuje za obustronnym 3-miesięcznym wypowiedzeniem na koniec kwartału kalendarzowego, z wyjątkiem tych wypadków, w których wypowiedzenie i zwolnienie mogą nastąpić natychmiast w myśl postanowień art. 18 rozp. Prez. Rp. z dn. 16.III. 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 324, o umowie o pracę robotników.

§ 8.

Pracodawca wyda pracobiorcy t. zw. książeczkę obrachunkową, czyli książeczkę, w której na piśmie ustalone będą warunki pracy i płacy dozorczy, przyczem właściciel zobowiązany jest wpisać każdorazowo wypłaty względnie wynagrodzenia pracobiorcy. Obok książeczki obrachunkowej dopuszczalne są dalsze dowody zwolnienia z zobowiązań w myśl kodeksu zobowiązań.

§ 9.

Orzeczenie niniejsze zostaje wydane na okres 1 roku i 3 miesięcy i obowiązuje od dnia 1 stycznia 1935 do dnia 31 marca 1936 r.

§ 10.

Wszelkie zatargi, wynikię pomiędzy właścicielami domów a dozorcami, w razie niedojścia do polubownego załatwienia, załatwiają Sądy Państwowe na warunkach ogólnych.

Przewodniczący Wydziału Rozjemczego:

(—) *Motyliński.*

(—) *Juljan Dalkowski,*
(—) *Kuleczka Roman,*
(—) *Mikołajewski Stefan,*

(—) *Sobczak Józef,*
(—) *Bolesław Winnicki, adw.*
(—) *Woroch Michał.*

Poznań, dnia 17 listopada 1934 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Ministerstwa Skarbu.

Rok bieżący będzie pierwszym rokiem podatkowym, w którym wymiary podatkowe będą dokonane na podstawie nowych przepisów, zawartych w ordynacji podatkowej, rozporządzeniu wykonawczym i instrukcji podatkowej. Ponieważ przepisy te zmieniały w sposób dość radykalny dotychczasowy system wymiarowy, P. Minister Skarbu zwrócił się do podległych mu władz ze specjalnym pismem okólnym. W piśmie tem P. Minister Skarbu podnosi, że ordynacja podatkowa nie oznacza tylko formalnej kodyfikacji przepisów o postępowaniu wymiarowym, lecz wprowadza zasadę, że wszelkie wymiary podatkowe muszą być oparte na konkretnym materiale, odtwarzającym prawdę materialną, zebrany i opracowany w toku postępowania wymiarowego.

„Obowiązek — głosi to pismo — oparcia wymiarów na materiale faktycznym, należy rozumieć w ten sposób, że każdy wymiar podatkowy winien być zgodny z rzeczywistym obrotem lub dochodem płatnika i winien opierać się na takich danych informacyjnych, któreby istotnie uzasadniały uskutecznienie wymiaru w wysokości przez władze wymiarowe przyjętej. W celu zebrania tego materiału każdy urzędnik wymiarowy oraz współdziałający przy wymiarze winien starać się o osobiste zdobycie największej ilości danych, służących do wymiaru, w szczególności zaś poznawać stosunki majątkowe i czynności gospodarcze płatników, wnikać w te stosunki, umiejętnie i ostrożnie operować zebrany materiałem oraz dokładać wszelkich starań, aby najściślej odtwarzać prawdę materialną, stanowiącą o wysokości podatku dla każdego płatnika”.

Następnie władze otrzymują polecenie, aby polityka wykonawcza władz w stosunku do ksiąg, szczególnie prowadzonych przez drobnych płatników, sprzyjała tendencji ich rozpowszechniania. Nieprzyjmowanie ksiąg za podstawę wymiaru winno mieć uzasadnienie w ich wadliwości materialnej, w nierzetelności ksiąg.

Jak wielką wagę przywiązuje się do realizacji nowych założeń polityki wymiarowej, wynikającej z ducha i przepisów ordynacji, świadczy ostrzeżenie P. Ministra Skarbu, zawarte w omawianym piśmie, że w stosunku do tych urzędników, którzy polityce tej się nie podporządkują, wyciągane będą konsekwencje dyscyplinarne, aż do zwolnienia ze służby włącznie.

Dyrektorzy Izby Skarbowych otrzymali w tem piśmie polecenie, aby Izby Skarbowe skierowały większą uwagę na prawidłowe ustalanie przez urzędy skarbowe wymiarów podatkowych i aby urzędnikom przed wymiarami, dokonywanymi w r. 1935, udzielono na miejscu konkretnych wskazówek i pouczeń; przewodniczącym zaś komisji odwoławczych wyjaśniono, że reprezentują niezależnie od skarbowych władz wymiarowych orzecznictwo w dziedzinie podatków bezpośrednich.

—oOo—

Z Ministerstwa Komunikacji.

Pod przewodnictwem I-go wiceministra Spraw Wojskowych, gen. T. Kasprzyckiego, odbyło się w sali konferencyjnej Ministerstwa Komunikacji posiedzenie Głównego Komitetu Święta Gór, w

którym m. in. wzięli udział: pp. Podsekretarz Stanu Ministerstwa Komunikacji inż. Bobkowski, poseł Gwiżdż, sen. Zaczek, naczelnik Wydziału Turystyki dr. H. Szatkowski, ks. kapelan Humpola, kpt. Wiśniński, kpt. Mięśowicz, rtm. Woyzbun oraz rada Makomaski.

Komitet postanowił w roku bieżącym zorganizować Święto Gór w terminie od 4 do 11 sierpnia w Zakopanem. Poza to zostały omówione sprawy organizacyjne Komitetu, które będą opracowane przez specjalną komisję pod przewodnictwem p. wiceministra Bobkowskiego.

Miłośnicy gór i ci, którzy ich jeszcze nie znają, będą mieli dobrą okazję poznania piękna Tatr, tembardziej, że w programie Święta Gór znajduje się szereg atrakcyj, dających możliwość zapoznania się z ciekawymi zwyczajami i strojami górali.

—oOo—

Z Ministerstwa Opieki Społecznej.

W dniach 28 i 29 stycznia r. b. obraduje w Ministerstwie Opieki Społecznej pod przewodnictwem Podsekretarza Stanu dr. Eugenjusza Piestrzyńskiego zjazd wojewódzkich naczelników wydziału pracy, opieki i zdrowia oraz kierowników oddziałów zdrowia publicznego i opieki społecznej. W obradach udział biorą ponadto urzędnicy Ministerstwa Opieki Społecznej w osobach pp. dyrektora departamentu zdrowia dr. J. Adamskiego, dyrektora departamentu Opieki Społecznej B. Nakoniecznikoffa, dyrektora Gabinetu Ministra Z. Dworzaczka, dyrektora biura personalnego mjr. dypl. Frelli oraz dyrektora Państwowego Zakładu Higieny doc. dr. Schulza.

Po zagajeniu zjazdu przez wiceministra dr. E. Piestrzyńskiego przystąpiono do omawiania spraw z zakresu zdrowia publicznego, które stanowiły temat pierwszego dnia obrad zjazdowych. Na wstępie omawiano wszechstronnie sprawę chorób zakaźnych, ich przebiegu, zwalczania i zapobiegania w roku ubiegłym oraz program akcji zapobiegawczej na rok bieżący.

Drugą część obrad zajął P. Minister Opieki Społecznej Jerzy Paciorkowski, wygłaszając krótkie przemówienie, w którym podkreślił, iż ogólna polityka oszczędnościowa, związana z obecnym kryzysem gospodarczym, ogranicza w znacznym stopniu możliwości finansowe w zakresie opieki społecznej i służby zdrowia, przedewszystkiem dlatego, iż są to dziedziny nieprzynoszące żadnych doraźnych zysków materialnych. Pan Minister podkreślił, iż dążyć należy do ograniczenia przerostów oszczędnościowych tam przedewszystkiem, gdzie istotny interes społeczny tego wymaga zwłaszcza w tych wypadkach, gdzie obecnie nieracjonalnie zastosowana oszczędność może pociągnąć za sobą w przyszłości nadmierne wydatki.

W zakończeniu zwrócił P. Minister uwagę na konieczność podtrzymywania ścisłego kontaktu kierowników wydziałów wojewódzkich pracy, zdrowia i opieki społecznej z Ministerstwem Opieki Społecznej, a to w celu skutecznego usuwania trudności, na jakie w swej pracy natrafiać będą.

Następnie zajmowano się sprawami z zakresu medycyny społecznej. Omówiono w szczególności zamierzenia w zakresie ośrodków zdrowia, sprawę przychodni przeciwgruźliczych, przeciwenerycznych, przeciwiągliczych, przeciwalkoholowych oraz stacji opieki nad matką i dzieckiem. Z zakresu lecznictwa omawiano sprawę zakładów leczniczych z uzgodnieniem zakładów specjalnych i opieki pozazakładowej i wreszcie stan sanitarno - porządkowy osiedli miejskich.

W drugim dniu obrad zjazdu rozważane będą zagadnienia z dziedziny opieki społecznej, a w szczególności ewolucja form opieki, opieka specjalna, komunalne organy opieki społecznej (opiekunowie społeczni i komisje opieki społecznej), związki celowe w zakresie opieki społecznej, koordynacja pracy, koszty opieki i leczenia ubogich, zwalczanie żebractwa i włóczęgostwa, samopomoc społeczna, nadzór i kontrola i t. p.

Zjazd zajmie się w jednym z końcowych punktów omówieniem rozporządzenia wykonawczego do ustawy inwalidzkiej.

W dniu 28 stycznia r. b. udała się na teren Zagłębia Dąbrowskiego specjalna komisja, powołana przez Ministra Opieki Społecznej, celem zebrania dodatkowych materiałów, dotyczących działalności 10-u kas brackich, prowadzących na terenie Zagłębia ubezpieczenia emerytalne blisko 20 tysięcy górników. Materiały te posłużą Ministerstwu Opieki Społecznej do wydania przewidzianego w art. 303 ustawy o ubezpieczeniach społecznych rozporządzenia, które w sposób ostateczny unormuje dalsze losy kas brackich Zagłębia Dąbrowskiego. Sprawa uregulowania bytu kas brackich drogą rozporządzenia będzie tematem rozmów, jakie przeprowadzi komisja na miejscu z czynnikami zainteresowanymi.

Z Głównego Urzędu Statystycznego.

Dnia 25.I. 1935 r. wyszedł z druku zeszyt 3 „Wiadomości Statystycznych”, wydawnictwa Głównego Urzędu Statystycznego, ukazującego się w językach polskim i francuskim trzy razy na miesiąc. Zeszyt 3 Wiadomości Statystycznych z dnia 25.I. zawiera w tablicach i wykresach ostatnie dane, dotyczące: stanu gospodarczego Polski oraz państw zagranicznych w zakresie produkcji, handlu, komunikacji, cen, pracy, zrzeszeń gospodarczych, kredytu, demografii i zdrowotności oraz dział różne. Dodatki spisowe: pow. i miasto Pińsk, woj. Poleskie; pow. Mława, woj. Warsz.

Nagroda Polskiej Akademii Literatury.

Polska Akademia Literatury na posiedzeniu w dn. 28 b. m. uchwaliła przyznać nagrodę p. a. l. dla młodych Jalu Kurkowi na podstawie fragmentu jego powieści p. t. „Grypa szaleje w Naprawie”, ogłoszonego w r. 1933 w jednym z czasopism literackich.

Poza laureatem zgłoszone były kandydatury: Wojciecha Bąka, Szwiatopelk Karpińskiego, Romana Kołonieckiego, Adolfa Rudnickiego, Elżbiety Szemplińskiej, Zbigniewa Uniłowskiego i Wandy Wasilewskiej.

Nagroda wynosi 3.000 zł.

Reorganizacja i program działalności Orbisu.

W tych dniach (23 b. m.) odbyło się posiedzenie Rady Nadzorczej Polskiego Biura Podróży ORBIS pod przewodnictwem prezesa dr. Henryka Grubera, w obecności Wiceministra Komunikacji inż. Aleksandra Bobkowskiego, delegatów Ministerstw zainteresowanych i P. K. O.

Wobec przeprowadzonej reorganizacji P. B. P. ORBIS, posiedzenie to było wyjątkowo interesujące i ważne. Nowy dyrektor naczelny ORBISU, mjr. Mieczysław Fularski, przedstawił Radzie Nadzorczej wyczerpujące sprawozdanie ze swej działalności reorganizacyjnej w Centrali i oddziałach Instytucji oraz program działalności na rok 1935.

Przeprowadzono już szereg zmian w celu usprawnienia prac biurowych i obsługi klientów oraz współpracy z władzami i z instytucjami pokrewnymi.

Zorganizowano 3-miesięczny kurs wyszkolenia pracowników i praktykantów ORBISU, w celu podniesienia poziomu kwalifikacji i przygotowania kadr fachowych, mogących w nowoczesny sposób zapewnić obsługę publiczności na placówkach i podczas imprez turystycznych ORBISU.

W planie prac P. B. P. ORBISU na rok 1935 naczelnym zadaniem jest znaczne rozszerzenie działalności instytucji, która ma stać się Narodowym Biurem Podróży, organem wykonawczym czynników państwowych w zakresie turystyki, pojętej, jako nowy dział gospodarstwa narodowego.

W związku z zagadnieniami polityki turystycznej w Polsce, wysuwa się koncepcję skoncentrowania spraw turystyki w jednych rękach, np. w obecnym Wydziale Turystyki Ministerstwa Komunikacji, lub w Państwowym Urzędzie Turystycznym (według projektu Min. Starzyńskiego przy Prezydium Rady Ministrów), przez co uniknęłyby się istniejących dziś rozbieżności.

Wzmocnienie aktywności Orbisu pójdzie zarówno w kierunku handlowym, jak i propagandowym; przygotowane będą warunki dla szerszego rozwoju turystyki z zagranicy do Polski.

Dla rozwoju turystyki wewnętrznej, która ma być wykorzystana, jako ruch masowy, obejmujący także pielgrzymki i zjazdy, ważne będzie współdziałanie czynników rządowych, samorządowych i społecznych (hotelarstwo, organizacja), tak, jak dla turystyki zagranicznej współpraca z instytucjami pokrewnymi.

Drugim punktem porządku dziennego był plan finansowy ORBISU na rok 1935. Rada Nadzorcza plan ten, przedstawiony przez dyrekcję przyjęła i zatwierdziła.

Kurs narciarski.

W czasie od 13 do 27 stycznia r. b. odbywał się w Poroninie 2-tygodniowy IV Instruktorski Kurs narciarski Kolejowego Przysposobienia Wojskowego.

Uczestnicy w liczbie 27-miu z różnych stron Polski byli zakwaterowani w „Obozie K. P. W.”. Program kursu, obejmujący wyższy kurs jazdy na nartach, był urozmaicony wycieczkami